

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

Ὁ ἀγγλικὸς στόλος πλέει ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέρασος καὶ ὁσημέραι προσεγγίζει πρὸς τὸ στόμιον τῶν Δαρδανελίων, ἵνα ἐπιβλέπῃ τὴν ἐν Τουρκίᾳ κατάστασιν καὶ ἐκδιώξῃ, ὡς λέγεται, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν εἰς ἄλλα βιλαέτια τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους. Εὐλόγος εἶνε ἡ ἀξίωσις τοῦ εὐγενοῦς ἀγγλικοῦ ἔθνους ἐπιδιώκοντος διὰ παντός μέσου τὴν προστασίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ προσπαθοῦντος νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς μικρὰς ἐλευθερίας, μικρὰν ἰσονομίαν καὶ διοικήσιν ἀνάλογον πρὸς ἐκείνας αἵτινες διέπουν καὶ τὰ μᾶλλον ἀσύμτακτα εὐρωπαϊκὰ Κρατίδια. Αἱ προσπάθειαι δ' αὗται διεγείρουσι τὴν εὐγνωμοσύνην ἀπάντων καὶ μόνον περὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους δύναται τις σήμερον εὐγνωμόνως νὰ δηλώσῃ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι αὐριοῦν δὲν θὰ ἐκφράσῃ λόγους μετανοίας καὶ δὲν θὰ μεταμελήσῃ διὰ τὰ αἰσθήματά του.

Τίς ἄλλη παρὰ ἡ πολιτικὴ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ὑπῆρξεν εὐεργετικὴ καὶ σωτήριος; Τίς ἄλλη ἔσωσε τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα καὶ ἀπέδωκεν εἰς τοὺς Κρήτας τὰ προνόμια αἵτινα ἐζητοῦν; Τίς ἄλλη δύναμις ὑπεστήριξε μετὰ δυνάμει τὴν ἔνωσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐρεῖν ἀπέναντι αὐτῆς συνησπισμένας τὰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις; Τίς ἄλλη δύναμις εἰργάσθη αἰετοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας τῶν ἐν Ἀνατολῇ λαῶν; Τίς ἄλλος λαὸς συνεκινήθη ἀπὸ τὰ παθήματα τῶν Κρητῶν, ἀπὸ τὰς σφαγὰς τῶν Ἀρμενίων καὶ τὰ ἄλλα δεινοπαθήματα τῶν χριστιανικῶν λαῶν καὶ ἐξεκένωσε τὸ βαλάντιόν του προθύμως ὑπὲρ αὐτῶν;

Οὐδεὶς ἄλλος παρὰ μόνον τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος καὶ ὁ ἀγγλικὸς λαός.

Ἡ Γαλλία ἀφθόνης πωλοῦσα ἡμῖν φιλίαν καὶ διὰ λόγων κηρυττομένη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἡμποδίσεν κατὰ τὸν τελευταῖον ἀγῶνα τὴν πώλησιν ὀπλων προωρισμένων διὰ τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν Κρήτην, διὰ τὴν Μακεδονίαν, ὀπλων προωρισμένων νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν τιμὴν ἀθῶων χριστιανικῶν πλασμάτων καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν κατὰ μαινομένων ὁρδῶν.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐν τῷ στομίῳ τῶν Δαρδανελίων οὕτω σωτήριος ἐπιφαίνεται ὁ Ἀγγλικὸς στόλος καὶ ἀναπτεροῦνται δι' αὐτοῦ αἱ ἐλπίδες δουλευόντων λαῶν καὶ σφαζομένων ἀδελφῶν, ἕτερος στόλος αἶρει παρὰ τὰ στενὰ τοῦ Εὐξείνου τὴν σημαίαν αὐτοῦ ἀπειλῶν νὰ παρακλώσῃ πᾶσαν μεταβολὴν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει ἐπ' ἀγαθῷ τῶν εἰρημένων λαῶν, στρατηγὸς δὲ ἐμπειρὸς τοῦ πολέμου καὶ τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων ἐκ Ρωσσίας κατελθὼν περιέρχεται τὰς ἀκτὰς τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἐπιθεωρεῖ τὰ ὀχυρώματα ἵνα ἀντιληφθῇ ἂν ταῦτα θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀποκρούσωσιν ἐνδεχομένην ἀπόπειραν ἐκδιώσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ἐνῶ δὲ ταῦτα διαδραματίζονται ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ ἐν τῷ Εὐξείνῳ ὁ Τσάρος ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς Κοπεγχάγης εἰσέρχεται εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Ἀγγλίας καὶ συγκινητικῶς συναντᾶται μετὰ τῆς γηραιᾶς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἧς ὁ λαὸς ὑπῆρξε πάντοτε μεγάλος φίλος καὶ εὐσπλαγχνος πρὸς τὰ παθήματα τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Τσάρος καὶ Βικτωρία, Τσάρος καὶ Σώλσβερν, συναντῶμενοι ἐπὶ ἀγγλικῷ ἐδάφους ὅπου φύεται τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀποστέλλει τοὺς

καρπούς αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς ἀτυχεῖς λαούς, ὅπου συντάσσονται ἀναφορὰ καὶ ἐκφράζονται πόθοι ὅπως ὁ Τσάρος συμπάθῃ ὑπὲρ τῶν σφαζομένων, ἀδύνατον νὰ μὴ ἀνασύρῃ τὸν πέπλον ὅστις καλύπτει τὰ ἐρείπια τῆς ἀνατολικῆς κρίσεως καὶ τὰς σάρκας τῶν σφαγιασθέντων λαῶν.

Ἴσως ἐκ τῆς συναντήσεως ταύτης ἀπορεύσῃ καλὸν τι καὶ εὐεργετικόν. Ἴσως ὁ Τσάρος ὅστις καὶ κατὰ τὰ λήξαντα πολιτικὰ γεγονότα ἔλαβε πρωτοβουλίαν, ἐνθυμηθῇ ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἶνε προστάτης τῶν ὁρθοδόξων λαῶν καὶ σύρη τὴν μάχαιραν καὶ ἀπειλήσῃ ἐκείνους ὅστις θὰ ἐξακολουθῇ νὰ δυναστεύῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν λαούς, ἀποστερῶν αὐτοὺς τῶν νομίμων ἐλευθεριῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης.

ΕΚ ΤΣΟΥΜΕΡΚΩΝ

Ἡ ἰσχύς τοῦ Τσάρου. — Τὸ καὶ μὲν τὸ Συρράκον τί ὑποφέρει. — Ὁ στρατὸς ἀντὶ νὰ προστατεύῃ καταπιέζει τοὺς κατοίκους.

Ἄν καὶ πολλὰ ἀνεγράφησαν ἐν ταῖς ἐφημερίσι περὶ τῶν δεινῶν, αἵτινα ὑπέστη ἡ πολυπληθὴς Ἡπείρος ἐκ τῶν μετακινήσεων τῶν εὐτάκτων βεδιβιδῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν συνόρων καὶ διὰ τὴν παρεμπόδισιν πάσης ὑποτιθεμένης εἰσβολῆς ἀνταρτῶν, οὐχ ἦν οὐτε καὶ ἀπεικονίσθη ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῶν δυστυχεστέρων ῥαγιδῶν.

Πολλὰ δ' ἐγράφησαν καὶ περὶ τοῦ Συρράκου, ἀλλὰ δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι εἶνε ἀπερίγραπτα ὅσα ὑπέστη ἡ παραμεθόριος αὕτη κωμόπολις, ἡ γεννέτειρα τοῦ Κωλέττου καὶ Ζαλοκώστα.

Τὸ Συρράκον κεῖται ἀπέναντι τῆς ἐπὶ τοῦ Ἑλλ. ἐδάφους κωμοπόλεως Καλαρρυτῶν, ἧς καὶ ἀπέχει περὶ τὴν ἡμίσειαν μίλις ὥραν, χωρίζομενον μόνον αὐτῆς διὰ τοῦ παραποτάμου τοῦ Ἀράχθου *Χροῦσια*, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει καὶ λιθίνη γέφυρα, ἐνοῦσα τὰς δύο κωμοπόλεις. Παρὰ ταύτην δὲ τὴν γέφυραν κεῖνται καὶ τὰ ἔργαστήρια λεγόμενα τοῦ Συρράκου, ἧτοι *νερόμυλοι, μαρμάρια, νεροτριβαὶς* καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡδὴ δὲ σκηνοῦσιν εἰς Συρράκον 200 περίπου Τουρκαλβανοὶ ἐκ τῶν ἀγριωτέρων ὁρδῶν ὑπὸ τρεῖς μουλταζιμηδες, (ἀνθυπολοχαγοί), ἐν ᾧ πρότερον ἡ δύναμις ἀνήρχετο μόνον εἰς 20—25 ὑφ' ἑνα μουλταζιμην.

Πᾶσα δὲ συκοφαντία μετὰ τῶν Καλαρρυτῶν διεκόπη καὶ οὐδὲν διαβατήριον ἰσχύει· ἀλλὰ παραλείποντες τὰ καταστρεφόμενα οὕτω ποικίλα συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν κωμοπόλεων, τὸ χειρότερον εἶνε, διότι οἱ Συρρακῖται οὐδὲ εἰς τοὺς μύλους τῶν δύνανται νὰ μεταβῶσιν.

Τόσους δὲ στρατιώτας ἠναγκάσθησαν οἱ κάτοικοι νὰ τοποθετήσωσιν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη, ἧτοι τὰ δύο σχολεῖά των καὶ τὸ παρθεναγωγεῖον, αἵτινα καὶ τὸν χειμῶνα θὰ μείνωσι κατελλημένα, διότι ἐτροφοδοτήσαν ἀρκούντως ἐξ Ἰωαννίνων. Ὅτι δὲ δὲν θ' ἀφίσσιν ξύλον, ὅπερ οἱ δυστυχεῖς ῥαγιάδες μεταχειρίζονται πρὸς φραγμὸν τῶν αὐλῶν των καὶ ὅ,τι ἐν γένει εὐρωσὶ δὲν χρήζει ἀμφιβολίας, παρὰ τὸ πάθημα στρατιώτου τινός, ὅστις μεταβάς παρὰ τινὲς διὰ νὰ κλέψῃ καὶ ἐννοηθεὶς συνελήφθη παρὰ τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ ἔλαβε παρὰ μίαν τεσσαράκοντα· ἀλλὰ διὰ τὸ τόλμημά του τοῦτο ἀπέτισε διήμερον φυλάκισιν μετ' ἀρκετῶν ῥαβδισμῶν καὶ τριήμερον τοιαύτην ὁ θεὸς του μουχτάρης (δήμαρχος)· ἤθελον δὲ πάθει καὶ χεῖρονα, ἂν δὲν συ-

νέπιπτεν ἡ ἐορτὴ τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐμεσολάβουν οἱ λοιποὶ πατριῶται.

Καὶ τόσος φόβος τοὺς ἔχει κυριεύσει, ὥστε παντοῦ ἐτοποθέτησαν διπλοὺς καὶ τριπλοὺς σκοπούς. Νυχθημερὸν δὲ περιέρχονται πολλὰι περιπολῖαι, παριστῶσαι τὴν νύκτα μὲ τὰς καιόμενας ὀξυδᾶς εἶδος πανηγυρισμοῦ τῆς κωμοπόλεως, ἥ ὅτι θέτουσιν εἰς αὐτὴν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον πῦρ. Παρατηροῦσι δὲ καὶ τὸ παραμικρότερον κίνημα τῶν ἀντίπεραν *γρουτάνιδων* μάλιστα καὶ μὲ τὰ τηλεσκόπια, ὥστε ποτὲ συνέβη καὶ τὸ ἐξῆς κωμικώτατον. Εἰς Καλαρρυτὰς ὑπᾶνδρεῖτο ἀρχιποιμὴν τις λαμβάνων τὴν κόρην ἐτέρου ἀρχιποιμένου ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀσπροποτάμου *Χαλίχι*. Κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν ἔφερον ἐκείθεν τὴν νύμφην ἐβδομήκοντα περίπου φουστανελλοφόροι ἱππεῖς ἀδιακόπως πυροβολοῦντες. Ἰδόντες πάντα ταῦτα οἱ ἀγαθοὶ Τούρκοι παρέταξαν ἀμέσως τὸν στρατὸν καὶ ἠτοιμάζοντο δι' ἐπίθεσιν ἢ δι' ἀμυναν καὶ ἐγὼ ἀγνοῶν διὰ τί!!!

Αἰτία δὲ τῆς τοσαύτης δυνάμεως ἐν Συρράκῳ λέγεται ἡ ἐξῆς· Ἡμέραν τινὰ προσεκάλεσεν ὁ Ἑλλὴν ἀξιωματικὸς τὸν Τούρκον τοιοῦτον εἰς τινα ἐξοχὴν (στάνην) τῶν Καλαρρυτῶν διὰ νὰ τοῦ κάμῃ *τραπέζι*. Μεταβάς ὁμῶς ὁ Τούρκος καὶ ἰδὼν ἀπαντας τοὺς ποιμένας *λεροφορεμένους* καὶ ἀρματωμένους τόσον ἐφοβήθη, ὥστε ἔλαβε τὴν πρὸς τὰ ἴδια ἄγουσαν, ἐκλαθὼν ἀντάρτας τοὺς ποιμένας καὶ ἀπάτην τὴν πρόσκλησιν. Μετὰ πολλὰ ὁμῶς ἐπίεσθαι ἤδη νὰ μείνῃ, ἀλλ' ἐπιστρέψας εἰς Συρράκον γράφει ἀμέσως εἰς Ἰωάννιναν καὶ οὕτως ἐνίσχυσθαι ὁ σταθμὸς Συρράκου καὶ ἀπαντες οἱ παρακείμενοι.

Παραλείποντες δὲ ὅσα ὑφίστανται οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξέλθωσι πρὸς συλλογὴν ξύλων, χόρτου ἢ πρὸς μεταβάσιν εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ ποιμνιά των, τὸ χειρότερον εἶνε, διότι τοῖς ἀπηγορεύθη μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου νὰ μένωσιν ἐκτὸς καὶ τὴν πρωίαν νὰ ἐξέλθωσι πρὸς τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

Κατὰ δὲ τὴν συνήθειαν ἐνῶ πρότερον ἐρρίπτοντο εἰς τοὺς γάμους πυροβολισμοὶ καὶ διασκέδασεις ἐγίνοντο, ἤδη ἀπηγορεύθησαν πάντα ταῦτα. Εἰς τινα δὲ γάμον δύο τρεῖς πυροβολισμοὶ ἤρκεσαν, ὅπως ἅπας ὁ στρατὸς τεθῇ εἰς κίνησιν καὶ οἱ ἀντισταθέντες καὶ πρόκριτοι γίνωσι τοῦ ἀλατιοῦ ἀπὸ τὸ ξύλον.

Εἰς δὲ τὸν ὑπερκείμενον τοῦ Συρράκου σταθμὸν τοῦ Περιστερίου φυλάττουσι τριάκοντα στρατιῶται ὑφ' ἑνα μουλταζιμην. Ὑφίστανται δ' ὅχι ὀλίγα, διότι ἀναγκάζονται, ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν σταθμὸν, νὰ κάμωσι μέγαν κύκλον καὶ νὰ κατασθῶσιν τὴν διάν των διὰ χιόνων, στερούμενοι πηγῆς, ἐνῶ πρότερον διήρχοντο διὰ τοῦ Ἑλλ. ἐδάφους καὶ ὑδρεύοντο ἐκείθεν.

Πρὸς συλλογὴν δὲ τῶν φόρων, ὅσα ὑφίστανται οἱ ῥαγιάδες, εἶνε ἀπερίγραπτα, διότι ἄλλοι μὲν δέονται, ἄλλοι δὲ φυλακίζονται καὶ ἄλλοι ἀναγκάζονται πρὸς πώλησιν τῶν ἐπιπλῶν των πρὸς πληρωμὴν. Οἱ Θεόδωρος Ρίζας, Γεώργιος Βεχῆτος καὶ πολλοὶ ἄλλοι τόσον πολὺ ἐξυλοκοπήθησαν, ὥστε εἰσέτι δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσιν. Ἄλλ' ὁποῖους φόρους νὰ πληρώσωσιν οἱ δυστυχεῖς, οἵτινες καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔργου στερούνται, διότι τὸ μόνον ἔργον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπέζων, ἧτοι ἡ κατεργασία τῶν μαλλίων ἐνεκεν διαφόρων αἰτιῶν ἀπώλεσε τέλειον τὴν προτέραν ἀξίαν, ἀφοῦ τότε μόναι αἱ γυναῖκες συνετήρουν τὰς οἰκογενεάς.

Χαρήτε νιοί χαρήτε νιες κήμερα ὀλοβραυιάζει
κι' ὁ χάρος τες ἡμέρες μὲ μια τες λογαριάζει...

ἄς πατήσωμε κι ἄς πᾶν
τέτοια γῆ ποῦ θὰ μᾶς φάνη!..

τραυματίας, βρέως πληγωμένους. Ἐκ τῶν Τούρκων ἐφονεύθησαν πλέον τῶν πενήντα, ἐν οἷς καὶ εἰς ἀξιώματι.

Οἱ Τούρκοι πρὸ μηνὸς θεωροῦντες λήξαν τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα τῆς Μακεδονίας, εἶνε μεγάλως θορυβημένοι ἐκ τῆς εἰσβολῆς τῶν νέων ἐπαναστατικῶν σωμάτων. Μετὰ τὴν ἀνωτέρω μάχην οἱ Τούρκοι παρέμειναν κατασκοπεύοντες τοὺς ἐπαναστάτας μέχρι τῆς ἐπιούσης, ὅποτε περὶ τὴν ἐσπέραν προσεβλήθησαν ὑπὸ ἐτέρου ἐπαναστατικοῦ σώματος ἐκ τῶν ὀπισθεν.

— Ἀφίκετο ἐξ Αἰγίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ λουτρά Βουλιαγμένης ὁ κ. Πανταζῆς Ἀναγνωστόπουλος.

— Ἀφίκετο ἐκ Τζονδύλλας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Καβάλλαν ὁ κ. Ἀναστάσιος Μαρσόπουλος. — Ἐκ Ζίτσης ἀφίκετο ὁ κ. Γεωργ. Γιούνης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον ὁ κ. Νικολ. Γύρας. — Γενομένης ἐκλογῆς ἐφορίας ἐν Μονοδενδρίῳ ἐξελέγησαν ἐφοροὶ οἱ κ. κ. Νικολ. Πανταζῆς, Ἀλκ. Σκόκας καὶ Κ. Τσίμας.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρωμουνίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λεβυφῶν ὁ κ. Ἀναστ. Γεωργίου, εἰς Κόνιτσαν ὁ κ. Μιχαήλ Μακαρίου, εἰς Πεκλάριον ὁ κ. Ἀναστ. Ἐξάρχου, εἰς Τζονδύλλαν ὁ κ. Ἀναστ. Σακελλαρίδης καὶ εἰς Νεγὰδες ὁ κ. Ἀθανάσιος Σακελλαρίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Προύσης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μπούλτσιν ὁ κ. Ἀπόστολος Παπαϊωάννου, ἐκ Διασκοβελίου διὰ Ρωμουνίαν ὁ κ. Χαρίλαος Πολυζωίδης, εἰς Θεσσαλονίκην ὁ κ. Κωνστ. Καβάνης. — Ὡσαύτως ἀφίκετο ἐκ Δολιανῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλεξανδρείαν ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Μελανίδης.

— Παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ἑθνικῆς τραπέζης καὶ τοῦ Μεγάλου Θεάτρου, ἐκεῖ ὅπου ἀκριβῶς ἦτο ἄλλοτε τὸ ἐστιατόριον Στέμμα ὁ Ἡπειρώτης κ. Εὐαγγ. Παναγιωτίδης ἤνοιξε καὶ διεσθύνει ἀπὸ τινος τὸ ἐστιατόριον ὅπερ ὠνόμασε *Ροσμίφ*, μετὰ καλὴν πελατείαν, ἐκλεκτὴν τροφὴν περιποίησιν, καθαριότητα καὶ μαγειρικὴν οἰκογενειακὴν καὶ τὸ πάντων σπουδαιότερον μετὰς πολὺ μετρίας προστιὰς καὶ εἰς τὰ πενήχρота βαλάντια. Εἶνε δὲ ἀξιοσύστατον τὸ ἐστιατόριον τοῦτο δι' ὅλους τοὺς εἰρημένους λόγους καὶ ἂς σπεύσωσιν ὅσοι Ἡπειρώται βούλονται ἄλλως τε πάντες ἔχομεν το καθήκον τῆς ἀμοιβαίας βοήθειας.

— Οἱ Ἡπειρώται Γ. Στόλης ἐκ Κράφης τοῦ Μα-

λακασίου καὶ Ἰω. Παπαδημητρίου ἐκ Σκλούπου τῶν Τζουμέρκων ἠνυπόθησαν ὑπὸ τῆς τύχης κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκκύβειν τοῦ λαχείου τῶν ἀρχαιοτήτων ἡγόρασεν ἐταιρικῶς ἐν λαχείῳ καὶ ἡ τύχη ἠνυπόθησεν αὐτοὺς μετὰ δραχμὰς χιλίας, Εὐχόμεθα αὐτοῖς καὶ ἄλλα ὅμοια καὶ ἀφθνα κέρδη.

— Ὑπὸ λαμπρᾶς καὶ πρωτοφανοῦς ἐπιτυχίας ἐστέφθησαν προχθές αἱ ἐπὶ τῇ λήψει τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν ἐξετάσεις τοῦ εὐρυμαθεστάτου καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατου κατηρητισμένου ἐκ Βώλου διδάκτορος τοῦ δικαίου κυρίου Νικολάου Γάτσου. Ἡ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις ἡ πλήρης, ἡ βαθεῖα αὐτοῦ κρίσις καὶ τὸ εὐφραδέστατον τῶν ἀπαντήσεων ἐνεποίησαν τοιαύτην ἐντυπώσιν ἐπὶ τῇ ἐξεταστικῇ ἐπιτροπῇ, ὥστε πολλάκις ὅτε πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέλη ἔλαβον ἀφορμὴν ἐνθουσιωδῶς νὰ συγχαρῶσιν αὐτόν.

— Ἐν τῷ μέσῳ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ ἐκ Σωποτσελίου τοῦ Ζαγορίου κ. Στεφάνου Μπενάκη, ἐτελέσθησαν τῇ 10ῃ λήξαντος μηνὸς οἱ ἀρραβῶνες αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐκ τοῦ ἰδίου χωρίου πολυφέρου καὶ χαριτοδύτου δεσποινίδος Ἐλενοῦσας Γ. Κουσαμάνη. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ἐκ καρδίας ταχεῖαν στέψιν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Χαλκίδα ὁ κ. Μιχ. Π. Λάμπρος γεν. ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλ. Ἐταιρίας καὶ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ἰω. Δέδες.

— Ἐν Κερκύρᾳ ἐτελεύτησε πρὸ ἡμερῶν καὶ ἕτερος ἀγωνιστὴς τῶν Λυκουρσιακῶν ὁ ΒΑΣΙΛ. ΜΑΡΚΟΥ ἐκ Μεντζιτιῆ τοῦ Πωγωνίου πολλὴν ἐπιδείξας ἀνδρείαν καὶ θάρρος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἐκείνην τοῦ 1878. Ἀπέθανεν ὁμοῦ καὶ αὐτὸς, ὅπως καὶ ἕτερος ἀδελφός του κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, χωρὶς νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενον τὸ ὄνειρον τῶν ἀγωνῶν του, μακρὰν τῆς φίλης πατρίδος, βυθίσας εἰς πένθος τὸν ἐναπομείναντα ἀδελφὸν Πάνο Μάρκον πατέρα τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Δημ. Μάρκου δικηγόρου καὶ Γ. Μάρκου ἱατροῦ οὓς καὶ συλλυπούμεθα.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλίαν ὁ κ. Δημ. Μέκιος. — Ὁ ἐν Ἰωαννίνοις ἔμπορος κ. Ἰω. Πατηλάκης ἐτέλεσεν ἐν Κόνιτῃ τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀννέτας Ν. Μάντζα Τάση. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον εὐδαίμονα καὶ ἀνέφελον.

— Τὸ ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ καφενεῖον Ἡπειρος τὸ διεσθινόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κώστα Εὐθυμίου μετεφέρθη ὀλίγον κατωτέρω ἐπὶ τῆς πλατείας Βαρβακείου καὶ ἔστω τοῦτο εἰς γνῶσιν πάντων τῶν πελατῶν.

τρεῖς ὥρες νύχτα· κοπέλλες ἀπὸ δώδεκα χρονῶν κιὰπάνω δὲ μπαίνουν εἰς τὸ χορὸ, ἀλλὰ κρυφουτάζουν ἀπὸ τοὺς ὀδοῦς, καὶ ἀπὸ τὰ παραθύρια, ἀπὸ τοίχους στεφανωμένους μετὰ ἀγκάθια καὶ πουρνάρια, ὅσες δὲν εἶναι ἀνάμεσα εἰς τὰ κομπουνία τῶν γυναικῶν ποῦναι ὅζω ἀπὸ τὸ χορὸ. κατόπι χαλνᾷ ὁ χορὸς καὶ πάντων ὅλοι εἰς τὰ σπίτια τοὺς νὰ δειπνήσουν· πολλοὶ πέρνουν τὰ λαλοῦμενα εἰς τὰ σπίτια τοὺς καὶ γλεντοῦν μετὰ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς· συχνότερα ὅμως βγαίνουν πάλι εἰς τὸ μεσοχώρι καὶ ματαστῆται ὁ χορὸς καὶ ἀποχωρεῖται οἱ γυναῖκες, ὅσες δὲν ἔσταν· δὲν εἶπα ὅτι γὰρ κάθε χορὸς κολοῦν εἰς τὸ πρόσωπο τῶν γυφτῶν ποῦ λαλοῦν ἕνα πεντάρι, ἡγοῦν τέταρτο μετζίτι, ὁ ἀντρας ἢ ὁ πεθερὸς ἢ οἱ σιμοτινοὶ συγγενεῖς τῆς γυναικὸς ποῦ σέρνει· γιὰτὶ ἀλλεῶς ἡ γυναῖκα ἂν δὲν νοιώθει κανέναν δικό της νὰ κεράσῃ, μπορεῖ μὲν νὰ χορεύῃ, ἀλλὰ δὲν σέρνει πρώτη τὸ χορὸ. Τὴ νύχτα φέγγουν εἰς τὸ μεσοχώρι φανάρια κρεμασμένα ἀπὸ τὸν οὐρανοκόλλητο πλάτανο, καὶ δαδιά καὶ μασαλάδες ἀπάνω εἰς τοὺς φεγγίτες.

Τὰ ἴδια γίνονται καὶ τῇ δευτέρῃ μέρᾳ τοῦ πανηγυριοῦ καὶ κάτι περισσότερα. μετὰ τὴν ἐκκλησιὰν, ὡς τὸ γινώμα οἱ χωριανοὶ παίρνουν τὰ σπίτια μετὰ τὴν ἀράδα ὅλα καὶ ὅλοι ὅπου εἶνε ἀντρας καὶ μουσαφίρα, καὶ λέν χρόνους πολλοὺς γιὰ τὸ πανηγύρι καὶ τοῦ χρόνου καλῶν· γιοματίζου· τὸ μεσημέρι περβατοῦν οἱ γύρτοι μετὰ τὰ βιολιά εἰς τὰ περισσότερα σπίτια καὶ λαλοῦν, περβατοῦν καὶ δίσκοι τῶν παπᾶδω, τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ τῶν μοναστηριῶν τοῦ χωριοῦ· τὸ διηλινὸ πάλι βγαίνουν ὅλοι εἰς τὸ μεσοχώρι καὶ στήνουν τὸ χορὸ, μεγαλύτερον καὶ ἀπὸ τὸ χθες· γιὰτὶ τῇ δευτέρῃ μέρᾳ μαζώνονται πλείοι καὶ ἀκάλεστοι πολλοὶ ἀπὸ τὰ σιμοτινὰ χωριά γιὰ νὰ ἴδωσιν τὸ πανηγύρι καὶ κάνουν μερικὲς βίζιτες καὶ φεύγουν πάλι τὸ βράδυ· πολὺς φορὲς βραστᾷ τὸ γλέντι ὡς τὸ πονεὶν τῆς τρίτης ἡμέρας· τὴν τρίτην μέραν πλείοι εἶναι τελειωμένο τὸ πανηγύρι· ἀρχινοῦν καὶ φεύγουν ὅλοι οἱ ξένοι ὁ καθένας εἰς τὰ σπίτια τοὺς σὰ μαχμύρλιδες, οἱ νοικοκυρεῖς σάζουν πάλι τὰ σπίτια τοὺς ποῦ εἶναι ἄνω κάτω, οἱ ἀντρας συμμαζώνουν τὸ μυαλό τοὺς καὶ συλλογίζονται πλείο τὴν

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κύριε Ἰω. Σ., Χρ. Σ., Ν. Κιουρ., Ἀθ. Ν. Κ. Κωνστ. Α. Δημ. Τζ., Χρ. Στ., Σπ. Δ., Γ. Βρ. Καϊ. ρον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διότι ἐμδάτατε τὴν συνδρομὴν σας εἰς τὸν κ. Κίτσονίδην ὃν ὡσαύτως εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φροντίδας του. Παρακαλοῦμεν καὶ τοὺς κ. κ. Γ. Τσ. Κ. Φωτ. Ἰω. Τζ., Ν. Οἰκ. Π. Σ. Α. Λαζ. Ἀπ. Ζημ. Γ. Γιαν. καὶ Ἰω. Δ. νὰ ἐμδάτωσιν μόνοι τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ μὰς ὑποχρεοῦσι. Ἰω. Δ. Σαμένδρια, ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ὅς σας γράψωμεν. Ν. Γ. Κ. καὶ Χρ. Κ. Τ. Νούσαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ὅς σας ἀποστείλωμεν τὸ φύλλον. Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ Ἀντ. Φ. δι' ὑποστήριξιν τοῦ φύλλου.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν θέλουν φύλλα τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1895 ἕως σήμερον, παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐν τὸς τοῦ τρέχ. Σεπτεμβρίου, διότι παρερχομένου τοῦ μηνὸς τούτου δὲν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ εὐρεθῶσι τὰ φύλλα, ὧν πιθανὸν νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην πρὸς συμπλήρωσιν τῆς φυλαττομένης σειρᾶς τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου».

Messina, li 15 Giugno 1896.

Signore

In seguito alla lodevole condotta che da molti anni mio cognato Signor CHRISTOS C. CONDACHI ha serbato in qualità di gestore dei miei negozi, mi sono deciso ad assumere socio della mia Casa e perciò d'ora innanzi la ragione commerciale sarà: D. PALLIO & Co. Nella lusinga che la nuova ditta onorerete della fiducia della quale mi siete stato largo sin adesso, vi prego di prendere nota delle nostre firme, e di gradire frattanto i miei distinti saluti.

DEMETRIO PALLIO

Demetrio Pallio firmera D. PALLIO & Co. Cristos G. Condachi » D. PALLIO & Co.

Ξενιτεῖα οἱ περισσότεροι, γιὰτὶ εἶναι καιρὸς ποῦ βῆκαν οἱ διώχνες... Ὅσοι ὅμως ἔχουν νὰ πάνουν εἰς τὸ πανηγύρι τῆς Παναγίας Λαμπεδοτίσσης, τρυγητῇ, καρπεροῦν καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ ἀποσυμμάσουν κατότι τὸ νοῦ τοὺς καὶ κυτᾶξουν κατόπι τῇ δουλειᾷ τοὺς.

Τί τὰ θέλεις τὲς γιορτὲς καὶ τὰ πανηγύρια τὰ χαίρονται ἐκεῖνοι οἱ ἀπλοῖχοι· δὲ βῆκαν ὅζω ἀπὸ τὸν τόπο τοὺς· γιὰτὶ πάλι πῶς ἡμπορῶ νὰ καλοτυχεῖω τὸν ξενιτεμένον ἐκεῖνον ποῦ εἶναι προσωρινὰ εἰς τὴν πατρίδα καὶ πανηγυρίζοντας μετὰ τοὺς φίλους τοῦ καὶ τοὺς ἀγαπημένους, ἐνῷ ἐκεῖνοι τοῦ τραγουδοῦν μετὰ τὸ τραπέζι:

Χίλιο καλῶς τὸν ἡῤαμαν τοῦτον τὸν νοικοκύρι μετὰ τὰ γλυκά του τὰ κρασιά μετὰ τὰ γλυκά του λόγια... αὐτὸς ἀπάνω εἰς τὴν τῇ χαρὰ τὸρρεται εἰς τὸ νοῦ καὶ εἰς τὴν γλῶσσα θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας νὰ τοῖς ἀντιλογηθῇ μ' ἕνα τέτοιο τραγούδι: Φίλοι καλῶς δρίσεται νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιῶμε τοῦτον τὸ χρόνο τὸν καλὸν τὸν ἄλλο ποῖός το ἔχει γιὰ ζῶμε γιὰ πεθαίνουμε γιὰ εἶλλον κόσμος πᾶμε! πάλι καλὲς ἀντάμωσες καλῶς νάνταμωθοῦμε...

ἢ μετὰ ἕνα ἄλλο πάλι ἀκόμη θλιβερό: Μωρὴ καλὴ μου συντροφιά μου λές νὰ τραγουδήσω καὶ ἐγὼ τὸν ἴδιον ὠμνύζα ποτὲς μὴν τραγουδήσω καὶ τώρα γιὰ τοὺς φίλους μου καὶ τοὺς ἀγαπημένους θὰ πῶ τραγούδι θλιβερό καὶ παραπονεμένο: παρηγοριά· ἔχει ὁ θάνατος καὶ ἄλχησούνη ὁ χάρος καὶ ὁ ζωντανὸς ἐσχωρισμὸς παρηγορὰ δὲν ἔχει!..

Ψευτοκόσμος! λοιπὸν οἱ ξενιτεμένοι εἴμεστε βραχυσιμένοντες εἰς ἀσκόλαστο παράπονο, καὶ εἰς ξένα πάντα πικρὰ ἐνθυμίσεις καὶ εἰς τὴν πατρίδα πικρὰς χαρὰς;...

Ἀλλὰ γλέπω ποῦ δὲ σκολινῶ ἐνῷ τὰ πανηγύρια τώρα ἐσκόλασαν καὶ ὁ καθένας κυτᾶται τὴν δουλειὰ του· ὅς κυτᾶται πάλι κὲγώ τὴν δική μου ἀφοῦ εὐχηθῶ μετὰ μύρια ἄλλα στόματα ξενιτεμένων καὶ χωρτανῶν:

νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς καλῶτερα νὰ μᾶς εὐροῦν τοῦ χρόνου!

(Ἀπὸ τὸ Βῆκο)

Δ. Μ. Σ.

Ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν κρατεῖ ἕνα μετὰ δύο